



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3886/2020
18.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Зоране Делибашић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Васић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, Београд, Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима спора, садржаног у ставу другом пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 2701/19 од 19.05.2020. године, у седници одржаној 18.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима спора, садржаног у ставу другом пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 2701/19 од 19.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1481/18 од 11.01.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име мање уплаћених доприноса за социјално осигурање за април 2016. године уплати износ надлежном фонду ПИО, како је изреком наведено. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Виши суд у Прокупљу је пресудом Гж 2701/19 од 19.05.2020. године, ставом првим изреке, одбио жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што се обавезује тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против става другог изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 2701/19 од 19.05.2020. године, којим је одлучено о трошковима парничног поступка, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Имајући у виду стање у спису Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији против решења о трошковима парничног поступка, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, правилна примена права о трошковима парничног поступка зависи од утврђених релевантних чињеница у сваком конкретном случају. Из стања у списима произлази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу члана 410. став 2., у вези са чланом 420. став 6. и чланом 28. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 24.04.2018. године, ради исплате доприноса Фонду ПИО, а поводом новчаних издатака које је тужилац имао у овој парници, одлучено је о накнади тих трошкова побијаним решењем.

Према члану 28. ЗПП, када је за утврђивање, између осталог, права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се у обзир само вредност главног захтева, док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као ни парнични трошкови, не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Како је у конкретном случају ревизија изјављена против решења донетог у другом степену, којим је одлучено о трошковима парничног поступка, који не чине главни захтев, односно представљају споредно потраживање, ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. и 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић